

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Siebenburgisches Nugat SRL, Hans Draser Internationales Marketing

Strona pozwana: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Vămilor – Direcția Regională Vama Brașov – Biroul Vamal de Interior Sibiu

Pytanie prejudycjalne

Czy Nomenklaturę Scaloną, o której mowa w załączniku I do rozporządzenia Rady nr 2658/87⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że towary o ogólnej nazwie „elementy zestawu karnisza tj. gotowe rurki (malowane, niklowane i chromowane)”, będące przedmiotem niniejszego sporu, objęte są podpozycją 8302 41 90, czy też podpozycją 7306 30 77 tej nomenklatury?

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 2 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy (Dz.U. 1987 L 256, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Timișoara (Rumunia) w dniu 28 lutego 2020 r. – SC Avio Lucos SRL / Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

(Sprawa C-116/20)

(2020/C 279/26)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Timișoara

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Avio Lucos SRL

Strona pozwana: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo [Unii] mające zastosowanie do wsparcia finansowego za rok gospodarczy 2014 – w szczególności rozporządzenie (WE) nr 73/2009⁽¹⁾ i rozporządzenie nr 1122/2009⁽²⁾ – sprzeciwia się ustanowieniu w prawie krajowym obowiązku przedstawienia dowodu prawa użytkownika gruntu w celu uzyskania wsparcia finansowego w ramach systemów pomocy obszarowej?
- 2) W wypadku gdy wspomniane wyżej prawo [Unii] nie sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, o których mowa w pytaniu pierwszym: czy prawo [Unii] (w tym zasada proporcjonalności) sprzeciwia się – w konkretnym przypadku, w którym prawo do korzystania z użytków rolnych zostało uzasadnione przez beneficjenta poprzez przedstawienie umowy oddania użytków zielonych w użytkowanie (na mocy której wnioskodawca nabył prawo do korzystania z użytków zielonych na własne ryzyko i na swój użytek w zamian za uiszczenie opłaty) – przepisom krajowym, które do ważnego zawarcia takiej umowy użytkownika wymagają, aby przyszły użytkownik był wyłącznie hodowcą lub właścicielem zwierząt?
- 3) Czy działalność beneficjenta systemu pomocy obszarowej, który po zawarciu umowy oddania użytków zielonych w użytkowanie w celu uzyskania prawa do korzystania z tego obszaru i uzyskania uprawnień do pomocy w roku gospodarczym 2014 zawiera w następnej kolejności umowę współpracy z hodowcami, na podstawie której zezwala on na nieodpłatne wykorzystywanie do wypasu zwierząt gruntów oddanych mu w użytkowanie, przy czym beneficjent ów zachowuje prawo do użytkowania gruntów, lecz zobowiązuje się do nieutrudniania wypasu i do utrzymania użytków zielonych w dobrej kulturze rolnej, jest objęta definicją działalności rolniczej zawartą w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009?

- 4) Czy prawo [Unii] sprzeciwia się wykładni przepisów krajowych, takich jak art. 431 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego – dotyczący powagi rzeczy osądzonej prawomocnego orzeczenia sądowego, którym stwierdzono niedopuszczalność wniosku o płatność ze względu na naruszenie prawa krajowego dotyczącego wymogu zgodności z prawem uprawnienia do użytkowania gruntów, w odniesieniu do których wystąpiono z wnioskiem o objęcie systemem pomocy obszarowej w roku gospodarczym 2014 (w ramach sporu, w którym złożono wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji o zastosowaniu sankcji wieloletnich) – która to wykładnia uniemożliwia analizę zgodności rzeczowego wymogu krajowego z prawem [Unii] mającym zastosowanie do roku gospodarczego 2014 w nowym sporze, w którym rozpatrywana jest zgodność z prawem aktu nakazującego zwrot kwot nienależnie wypłaconych wnioskodawcy w odniesieniu do tego samego roku gospodarczego 2014, opartego na tych samych okolicznościach faktycznych i tych samych przepisach krajowych, które były przedmiotem analizy wcześniejszego prawomocnego orzeczenia sądowego?

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. 2009, L 30, s. 16).
- (²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina (Dz.U. 2009, L 316, s. 65).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Obersten Gerichtshof
(Austria) w dniu 24 marca 2020 r. – DS przeciwko Porsche Inter Auto GmbH & Co KG i Volkswagen
AG**

(Sprawa C-145/20)

(2020/C 279/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: DS

Strona pozwana: Porsche Inter Auto GmbH & Co KG, Volkswagen AG

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 2 ust. 2 lit. d) dyrektywy 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji (¹) należy interpretować w ten sposób, że pojazd silnikowy, który objęty jest zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (²) wykazuje taką jakość, jaka jest normalna dla towarów tego samego rodzaju i jakiej konsument może racjonalnie oczekiwać, jeżeli pojazd wyposażony jest w zabronione urządzenie ograniczające skuteczność działania w rozumieniu art. 3 pkt 10 i art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 715/2007, lecz dany typ pojazdu mimo to posiada ważną homologację typu WE, a tym samym pojazd ten może być używany w ruchu drogowym?
2. Czy art. 5 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 715/2007 należy interpretować w ten sposób, że urządzenie ograniczające skuteczność działania w rozumieniu art. 3 pkt 10 tego rozporządzenia, które jest zaprojektowane w taki sposób, że recyrkulacja spalin – poza badaniami testowymi w warunkach laboratoryjnych – w rzeczywistych warunkach jazdy uruchamia się w pełni tylko wtedy, gdy temperatury zewnętrzne wynoszą od 15 do 33 stopni Celsjusza, może być dozwolone na podstawie art. 5 ust. 2 lit. a) tego rozporządzenia, czy też zastosowanie tego wyjątku jest z góry wyłączone już ze względu na ograniczenie pełnej skuteczności recyrkulacji spalin do warunków, które w pewnych częściach Unii Europejskiej występują tylko przez mniej więcej pół roku?
3. Czy art. 3 ust. 6 dyrektywy 1999/44/WE należy interpretować w ten sposób, że brak zgodności z umową polegający na wyposażeniu pojazdu w układ recyrkulacji spalin zabroniony na podstawie art. 3 pkt 10 w związku z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 należy uznać za mający nikłe znaczenie w rozumieniu tego przepisu, jeżeli nabywca, wiedząc o tej okoliczności i jej skutkach, i tak nabyłby dany pojazd?

(¹) Dz.U. 1999, L 171, s. 12.

(²) Dz.U. 2007, L 171, s. 1.